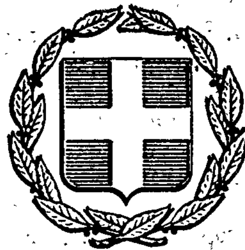

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 31 ΜΑΪΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 313

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ καθορισμοῦ εἰδικῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἄνω Πόλεως Θεσσαλονίκης κλπ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9, 11 καὶ 85Α αὐτοῦ.

2. Τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ. 363Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 68 (παρ. 1 καὶ 3), 69 (παρ. 3) 79 (παρ. 1, 2, 3,4, 5) καὶ 80 (παραγρ. 1 καὶ 2) αὐτοῦ.

3. Τῆς παραγράφου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 79 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ» ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 622/1977 (ΦΕΚ. 171Α).

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/20/Φ.Θ. 2.1.1./1979 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/59/Φ.Θ.2.1.1./1978 ἀποφάσεως «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (ΦΕΚ. 106Β).

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 330/1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

6. Τὴν ἀπὸ 8/2/1979 αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τῆς Δ/νσεως Παραδοσιακῶν Οἰκισμῶν καὶ περιβάλλοντος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τοῦ τμήματος Ἄνω Πόλεως Θεσσαλονίκης, τοῦ χαρακτηρισθέντος ὡς παραδοσιακοῦ οἰκισμοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 2.4.1979 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 197Δ), καθορίζονται κατὰ τομεῖς Α, Β, Ι, ΙΙ ἐμφαινομένους εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ. 13479/1979 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:2.000, τοῦ ὁποίου συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις:

Ἄρθρον 2.

Ὅροι δομήσεως

Τομεῖς Α, Β.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν τομέων Α καὶ Β θὰ καθορισθοῦν διὰ Διατάγματος κατόπιν εἰδικῆς μελέτης.

Τομεῖς Ι, ΙΙ

1. Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα τῶν οἰκοπέδων τῶν τομέων αὐτῶν ὁρίζεται τὸ πανταχόθεν ἐλεύθερον.

2. Ὡς ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων ὁρίζονται:

α) Ἐλάχιστον πρόσωπον: δέκα (10) μέτρα
Ἐλάχιστον βάθος: δέκα πέντε (15) μέτρα
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: διακόσια (200) μ2.

β) Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα τὰ οἰκόπεδα μὲ τὰς διαστάσεις καὶ τὸ ἐμβαδὸν τὰ ὁποῖα ἔχουν, βάσει νομίμων τίτλων μέχρι τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, ἢ ὡς ἀπομένουν μετὰ τὴν ρυμοτόμησίν των. Εἰδικώτερον δι' οἰκόπεδα τὰ ὁποῖα συμφώνως πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἔχουν ἐμβαδὸν μικρότερον τῶν 40μ2 ἢ ἡ μία διάστασις εἶναι μικροτέρα τῶν 4 μέτρων θεωροῦνται μὲν ἄρτια πλὴν ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου δύναται νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν δόμησιν τῶν ὡς ἄνω κατὰ παρέκκλισιν ἀρτίων οἰκοπέδων ὁσάκις ἠτιολογημένως κρίνει ὅτι τὰ οἰκόπεδα ταῦτα λόγῳ σχήματος ἢ ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων δὲν προσφέρονται δι' ἀνάπτυξιν οἰκοδομῆς ἀνταποκρινομένης πρὸς τὸ περιβάλλον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἁρμοδία διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας ἀρχὴ προβαίνει κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πρωτίστως εἴτε εἰς τακτοποίησιν, εἴτε εἰς συνένωσιν, εἴτε εἰς προσκύρωσιν.

3. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων ἑβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (70 %) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

4. α) Ὡς συντελεστὴς δομήσεως ὁρίζεται :

Διὰ τὰ οἰκόπεδα τοῦ τομέως Ι εἰς 1,40 δυναμένου νὰ αὐξηθῇ εἰς 1,80 λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους.

Διὰ τὰ οἰκόπεδα τοῦ τομέως ΙΙ εἰς 2,10 δυναμένου νὰ αὐξηθῇ εἰς 2,40 λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐπιτρεπομένων κατὰ τομέα συντελεστοῦ δομήσεως, ποσοστοῦ καλύψεως ἀφιεμένου ἀντ' αὐτοῦ ἐλαχίστου χώρου 6 τετραγ. μέτρων καὶ ἄνευ ὑπερβάσεως τοῦ μεγίστου ὕψους ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις κτιρίου συνολικῆς ἐπιφανείας ὀρόφων 120 τετρ. μέτρα.

β) Εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως προσμετρῶνται :

Ἅπαντες οἱ χῶροι ἰσογείου καὶ τῶν ὑπεράνω αὐτοῦ ὀρόφων.

Ἅπαντες οἱ χῶροι τῶν ὁποίων τὸ δάπεδον εὑρίσκεται μέχρι 0,50 τοῦ μέτρου χαμηλότερον τῆς στάθμης τῆς παρ' αὐτῶν ὁδοῦ ἢ τῆς φυσικῆς ἢ τεχνητῆς στάθμης τῶν ὑποχρεωτικῶν ἢ προαιρετικῶν ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου.

5. α) Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν ὁρίζεται :

Διὰ τὸν τομέα Ι εἰς δύο (2) ὀρόφους καὶ

Διὰ τὸν τομέα ΙΙ εἰς τρεῖς (3) ὀρόφους.

β) Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευή, εἴς τινας ὄψεις τῆς οἰκοδομῆς, τρίτου διὰ τὸν τομέα Ι καὶ τετάρτου διὰ τὸν τομέα ΙΙ ὀρόφου ἐὰν οὗτος προκύπτει λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 ἐδάφιον β τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. α) Τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τῶν οἰκοδομῶν ὁρίζεται

Διὰ τὸν τομέα Ι εἰς ἑπτὰ (7) μέτρα καὶ

Διὰ τὸν τομέα ΙΙ εἰς δέκα (10) μέτρα

Κατ' ἐξαίρεσιν τὸ μέγιστον ὕψος τῆς προσόψεως τῶν οἰκοδομῶν, τῶν οἰκοπέδων, τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὸν τομέα ΙΙ καὶ ἐχόντων πρόσοψιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν α) Ἀλ. Παπαδοπούλου ἀπὸ Τσαμαδοῦ μέχρι Κλειοῦς καὶ β) Δ. Πολιορκητοῦ ἀπὸ Πηλέως μέχρι Μπουμπουλίνας ὁρίζεται εἰς 7.00 μ.

β) Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδων παρουσιαζόντων κλίσιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ βάθους ἢ τοῦ προσώπου αὐτῶν, τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος εἰς τὸ χαμηλότερον σημεῖον τῆς οἰκοδομῆς, μετρούμενον ἐκ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου ἢ τοῦ φυσικοῦ ἢ τεχνητῶς διαμορφωμένου ἐδάφους δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὰ δέκα (10) μέτρα διὰ τὸν τομέα Ι καὶ τὰ δέκα τρία (13) μέτρα διὰ τὸν τομέα ΙΙ.

γ) Εἰς περιπτώσεις οἰκοπέδων παρουσιαζόντων ὑπερβολικὴν κλίσιν (μεγαλυτέραν τοῦ ὕψους ἑνὸς ὀρόφου) κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ βάθους ἢ τοῦ προσώπου αὐτῶν, ἡ οἰκοδομὴ δύναται νὰ κλιμακοῦται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου ἐπὶ ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὴν προσχεδίων.

δ) Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ὀρόφων ἐν ἐσοχῇ εἰς τὴν πρόσοψιν τῶν κτιρίων κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ».

ε) Ὑπεράνω τοῦ μεγίστου ὕψους τῶν οἰκοδομῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἡ κατασκευὴ στέγης, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

Εἰς περίπτωσιν τυχὸν κατασκευῆς δεξαμενῆς ὕδατος, αὕτη τοποθετεῖται ἐντὸς τῆς στέγης.

στ) Τὸ ἐλεύθερον ὕψος ἑκάστου ὀρόφου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,70 μέτρου προκειμένου διὰ ὄροφον κυρίας χρήσεως, τῶν 3.00 μέτρων προκειμένου διὰ ἰσόγειον κατάστημα, τῶν 2,20 μέτρου προκειμένου διὰ τοὺς εἰς τὸ ὑπόγειον κατασκευαζομένους βοηθητικοὺς χώρους.

7. α) Τὸ κτίριον ἢ τὰ κτίρια τοποθετοῦνται ἐλευθέρως ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου.

Τὰ κτίρια ἐπιτρέπεται νὰ ὀπισθοχωροῦν ἐκ τῆς καθωρισμένης οἰκοδομικῆς γραμμῆς εἰς οἱανδήποτε ἀπόστασιν, νὰ ἐφάπτονται εἰς τὰ πλάγια ἢ ὀπίσθια ὅρια τοῦ οἰκοπέδου ἢ νὰ ἀπέχουν ἐξ αὐτῶν κατὰ 2,50 μέτρα τοὐλάχιστον, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται διὰ φωταγωγὸν κατὰ ΓΟΚ. ἢ διὰ δευτερεύοντας χώρους.

β) Τμήματα ἀρτίων οἰκοπέδων κατὰ τὸν κανόνα ἢ κατὰ παρέκκλισιν μὲ διαστάσεις κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ βάθους καὶ τοῦ προσώπου μικροτέρας τῶν 3,50 μέτρων, ἀφίενται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀκάλυπτοι χῶροι.

γ) Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις περισσοτέρων τῆς μιᾶς οἰκοδομῶν εἰς τὸ αὐτὸ οἰκόπεδον.

Ὡς ἐλαχίστη ἀπόστασις μεταξὺ τῶν ὄψεων αὐτοτελῶν οἰκοδομῶν οἰκοπέδου ἢ ἀπέναντι ὄψεων (πτερύγων) τῆς αὐτῆς οἰκοδομῆς, ὁρίζονται εἰς τρία (3) μέτρα.

δ) Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀφιέμενοι ἀκάλυπτοι χῶροι ἀνεξαρτήτως τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται (ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται διὰ φωταγωγοὺς κατὰ ΓΟΚ) καὶ ἡ τυχὸν προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου πρασιά, προσμετρῶνται εἰς τὸν ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον χῶρον τοῦ οἰκοπέδου.

ε) Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου δέον νὰ χορηγῇ προέγκρισιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν θέσιν καὶ τὴν διάταξιν τῶν ὄγκων τῶν οἰκοδομῶν ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου τὴν μορφὴν τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὁμόρους ἰδιοκτησίας ἐπὶ ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν προσχεδίων καὶ τοπογραφικοῦ διαγράμματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται δι' ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν :

εα) Ἐπὶ οἰκοπέδων ἐχόντων πρόσωπον ἐπὶ τῶν ὁδῶν :

Ἀλεξάνδρου Παπαδοπούλου, Δημ. Πολιορκητοῦ, ἀπὸ Ὄθωνος μέχρι Δημάδου, Σαχτούρη, ἀπὸ Σαχίνη μέχρις Ἀλ. Παπαδοπούλου, Τσαμαδοῦ, ἀπὸ Οἰδίποδος μέχρις Ἀλ. Παπαδοπούλου, Κλειοῦς, ἀπὸ Ἀλεξ. Παπαδοπούλου μέχρι Δημ. Πολιορκητοῦ.

Θεοφίλου, ἀπὸ Ἐπιμενίδου μέχρις Ἁγ. Σοφίας, Ἀντιόχου.

Ἐπιμενίδου, ἀπὸ Χαβρίου μέχρι Φωτίου, Ἡροδότου καὶ Ἀμφιτρίωνος.

εβ) Εἰς χώρους οἱ ὁποῖοι γειτνιάζουν ἄμεσα μὲ διατηρητέον κτίσμα ἢ μνημεῖον.

εγ) Εἰς θέσιν κατεδαφισθείσης παλαιᾶς, παραδοσιακοῦ χαρακτῆρος, οἰκοδομῆς ἐφ' ὅσον ἡ νέα οἰκοδομὴ δὲν τοποθετεῖται εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς.

στ) Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὴν θέσιν τῆς οἰκοδομῆς ἢ τῶν οἰκοδομῶν ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου ὡς καὶ τὰς ἀποστάσεις τὰς ὁριζομένας διὰ τῶν ἐδαφίων α, β καὶ γ τῆς παρούσης παραγράφου ἐπὶ τὸ μεῖζον, ἐφ' ὅσον τοῦτο κριθῇ ἀπαραίτητον διὰ λόγους διατηρήσεως παλαιᾶς οἰκοδομῆς, γειτνιάσεως μετὰ μνημείου ἢ διατηρητέου κτίσματος, συνθέσεως τῶν ὄγκων καὶ ἐν γένει διατηρήσεως τοῦ παραδοσιακοῦ χαρακτῆρος τοῦ περιβάλλοντος.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ κτιρίων ἐπὶ ὑποστυλωμάτων (PILOTIS).

Ἄρθρον 3.

Σύνθεσις - Διάταξις κτιρίων- Μορφολογικὰ στοιχεῖα.

1. Ἡ ὀγκοπλαστικὴ μορφὴ τῶν κτιρίων δέον νὰ προσεγγίζῃ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν, τὴν κλίμακα καὶ τὰς ἀναλογίας τῶν ἐπὶ μέρους ὄγκων καὶ τῶν λειτουργικῶν προεξοχῶν τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου δύναται κατὰ τὴν κρίσιν της νὰ ἐπιβάλλῃ τροποποιήσεις ὡς πρὸς τὴν ἀνεξαρτοποίησιν τμημάτων τοῦ ὄγκου τοῦ κτιρίου μέχρι καὶ εἰς ἀπολύτως διακεκριμένα κτίρια, ἐὰν τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὰς συνθήκας καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τὰ αὐθεντικὰ τοῦ περιβάλλοντος.

2. α) Τὰ κτίρια δέον νὰ καλύπτωνται διὰ στέγης ἐκ κεράμων Ρωμαϊκοῦ ἢ Βυζαντινοῦ τύπου.

Ἡ στέγη δέον νὰ εἶναι τοὐλάχιστον δικλινής.

β) Δύναται νὰ κατασκευάζεται μὲ κεκλιμένα ἐπίπεδα ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος ἢ μὲ ξύλινο σκελετὸ ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἑδράζεται εἰς πλάκα ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος.

γ) Τὸ ἐλάχιστο ὕψος τῆς κορυφῆς τῆς στέγης ὁρίζεται εἰς 1,20 τοῦ μέτρου καὶ τὸ μέγιστο ὕψος αὐτῆς εἰς 2,00 μέτρα.

δ) Ἡ στέγη δέον νὰ προεξέχη τοῦ κτιρίου, εἰς τὰ σημεῖα κατὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐφάπτεται κτιρίου ἢ μεσοτοιχίας, τοὐλάχιστον 0,40 τοῦ μέτρου καὶ μέχρι 0,80 τοῦ μέτρου. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις διαμορφώσεως τῶν ὄψεων διὰ νεοκλασσικῆς ρυθμολογίας ἡ κατάληψις τῆς στέγης δέον νὰ διαμορφοῦται μὲ γεῖσο τὸ ὁποῖον θὰ ἐξέχη κατὰ 0,23 τοῦ μέτρου ἕως 0,30 τοῦ μέτρου καὶ μὲ ἁρμόζοντα κυμάτια, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

ε) Ἀπαγορεύεται ἡ συνέχισις τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦν τὰς τοιαύτας τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ καὶ τῶν τοίχων πληρώσεως τοῦ κτιρίου πρὸ τῆς περατώσεως τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς τῆς στέγης, ἡ ὁποία εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἔστω καὶ ἐὰν ἄνωθεν τοῦ ὑπάρχοντος τμήματος τῆς οἰκοδομῆς ἐπιτρέπεται ἢ προβλέπεται ἡ κατασκευὴ ἐπιπλέον ὀρόφου.

στ) Εἰς περίπτωσιν κλιμακώσεως τοῦ κτιρίου τὰ ἀνισοϋψῆ τμήματα τοῦ κτιρίου καλύπτονται διὰ στέγης.

Ἐπίσης ἐὰν διαμορφώνονται δύο διακεκριμένοι ὄγκοι διὰ νὰ καλυφθοῦν ἀνεξάρτητα καὶ μεταξύ των ὑπάρχει τμῆμα τοῦ κτιρίου εἰς χαμηλότερον ἐπίπεδον, καλύπτωνται οἱ κύριοι ὄγκοι διὰ στέγης καὶ τὸ μεταξύ των τμῆμα τοῦ κτιρίου δύναται νὰ μείνη ἀκάλυπτον ὡς δῶμα.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ τῶν κάτωθι λειτουργικῶν προεξοχῶν, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

α) Ἡ κατασκευὴ προεξοχῶν χώρων (σαχνισιὰ) εἰς τὸν τελευταῖον ὄροφον τῶν οἰκοδομῶν καὶ πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ πρὸς τοὺς ἀκαλύπτους χώρους τοῦ οἰκοπέδου, ὑπὸ τὰς κάτωθι προϋποθέσεις :

αα) Τὸ ἐλάχιστον πλάτος τῆς προεξοχῆς ὁρίζεται εἰς 0,40 τοῦ μέτρου καὶ τὸ μέγιστον εἰς ἕνα (1) μέτρον.

αβ) Προεξοχαὶ πλάτους 0,40 τοῦ μέτρου ἐπιτρέπονται εἰς οἱονδήποτε πλάτος ὁδοῦ. Προεξοχαὶ μεγαλυτέρου πλάτους δέον νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τὴν ἔναντι οἰκοδομικὴν γραμμὴν τοὐλάχιστον, 4.00 μέτρα καὶ ἀπὸ τὴν ἔναντι προεξοχὴν τοὐλάχιστον 3.00 μέτρα.

Προεξοχαὶ οἰκοδομῶν ἐχόντων πρόσωπον ἐπὶ ὁδῶν προοριζομένων διὰ συνεχῆ κυκλοφορίαν αὐτοκινήτων, δέον νὰ ἀπέχουν τοὐλάχιστον 0,40 τοῦ μέτρου ἀπὸ τὸ κράσπεδον τοῦ πεζοδρομίου.

αγ) Αἱ προεξοχαὶ δέον νὰ ἀπέχουν ἐκ τοῦ ἔναντι πλαγίου ἢ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου τοὐλάχιστον 2.00 μέτρα.

αδ) Ἡ μεγίστη δυνατὴ ἐπιφάνεια προεξοχῆς ὁρίζεται διὰ τὸν τομέα Ι εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὄψεως καὶ διὰ τὸν τομέα ΙΙ εἰς τὸ 1/3 τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

αε) Τὸ κάτω ἄκρον τῆς προεξοχῆς δέον νὰ ἀπέχη ἐκ τοῦ πεζοδρομίου ἢ τοῦ φυσικοῦ ἢ τεχνικῶς διαμορφουμένου ἐδάφους τοὐλάχιστον 3.00 μέτρα.

αστ) Ἐπιτρέπεται ἡ διάσπασις τῶν προεξοχῶν, ἡ διαδοροποίησις τοῦ πλάτους των καὶ ἡ οἱαδήποτε μορφὴ κατόψεως (τριγωνική, ὀρθογωνικὴ κ.λ.π.).

αζ) Προεξοχαὶ εἰς δύο ὀρόφους εἶναι δυνατὸν νὰ κατασκευασθοῦν εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου, ἐφ' ὅσον ἡ συνολικὴ Ὑπέρβασις τοῦ Συντελεστοῦ δομήσεως δὲν ὑπερβαίνει ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ προέκυπτε ἐὰν αἱ προεξοχαὶ εἶχον κατασκευασθεῖ μόνον εἰς τὸν τελευταῖον ὄροφον τῆς οἰκοδομῆς.

αη) Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ἐξώστου πέραν τῆς προεξοχῆς.

αθ) Αἱ προεξοχαὶ δέον νὰ κατασκευάζωνται κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα, συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

αι) Αἱ προεξοχαὶ τῶν χώρων καλύπτονται διὰ στέγης καὶ δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

β) Ἡ κατασκευὴ ἐστεγασμένων ἐξωστῶν (χαγιάτια) ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους.

βα) Τὸ ἐλάχιστον πλάτος αὐτῶν ὁρίζεται εἰς 1,20 τοῦ μέτρου.

ββ) Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τοῦ ἐξώστου ἐκ τοῦ ἀπέναντι ἐξώστου ὁρίζεται εἰς 3.00 μέτρα καὶ ἐκ τῆς ἔναντι οἰκοδομικῆς γραμμῆς εἰς 5.00 μέτρα.

βγ) Οἱ ἐξῶσται οἰκοδομῶν ἐχόντων πρόσωπον ἐπὶ ὁδῶν προοριζομένων διὰ συνεχῆ κυκλοφορία αὐτοκινήτων δέον νὰ ἀπέχουν 0,40 τοῦ μέτρου τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ κρασπέδου τοῦ πεζοδρομίου.

βδ) Οἱ ἐξῶσται δύνανται νὰ κατασκευάζωνται ἐν ἐσοχῇ ἢ ἐν ἐξοχῇ. Εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ὁποίας κατασκευάζωνται ἐν ἐσοχῇ τὸ ἄκρον τοῦ ἐξώστου δὲν δύναται νὰ ἀπέχη περισσότερον ἀπὸ 0,40 τοῦ μέτρου ἀπὸ τὴν γραμμὴν δομήσεως τοῦ κτιρίου.

Εἰδικῶς εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ὁποίας ὁ ἐξώστης κατασκευάζεται ἐν ἐξοχῇ τὸ ἄκρον αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἀπέχη ὀλιγώτερον τῶν 0,80 τοῦ μέτρου καὶ περισσότερον τῶν 1,20 τοῦ μέτρου ἀπὸ τὴν γραμμὴν δομήσεως τοῦ κτιρίου.

βε) Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τοῦ ἐξώστου ἀπὸ τὸ ἔναντι αὐτοῦ ὀπίσθιον ἢ πλάγιον ὅριον τοῦ οἰκοπέδου ὁρίζεται εἰς 2.00 μέτρα.

βστ) Τὸ κάτω ὅριον τοῦ ἐξώστου δέον νὰ ἀπέχη τοὐλάχιστον 3.00 μέτρα ἐκ τοῦ πεζοδρομίου ἢ τοῦ φυσικοῦ ἢ τεχνητῶς διαμορφωμένου ἐδάφους.

βζ) Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ συνεχῶν ἐστεγασμένων ἐξωστῶν εἰς τερεῖς συνεχομένας ὄψεις τῆς οἰκοδομῆς.

βη) Εἰς περίπτωσιν γωνιαίων ἐξωστῶν τὸ συνολικὸν μῆκος τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναπτύγματος αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 3/4 τοῦ μήκους τῶν ἀναπτυγμάτων τῶν δύο ὄψεων.

βθ) Τὰ κιγκλιδώματα τῶν ἐξωστῶν δέον νὰ εἶναι ξύλινα συμφώνως μὲ τὰ πρότυπα σχέδια καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου. Δέον νὰ τοποθετοῦνται ξύλινα κατακόρυφα στοιχεῖα ἀνὰ ἀποστάσεις οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν 3.00 μέτρων.

βι) Ἐστεγασμένοι ἐξῶσται πλάτους ἀπὸ 1,20 ἕως 2.00 μέτρων δὲν προσμετρῶνται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

βκ) Ἡ τελευταία πλάκα τῶν ἐστεγασμένων ἐξωστῶν δέον νὰ καλύπτεται διὰ στέγης.

γ) Ἡ κατασκευὴ ἀκαλύπτων ἐξωστῶν ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους :

γα) Τὸ μέγιστον πλάτος τῶν ἐξωστῶν τούτων ὁρίζεται εἰς ἕνα (1) μέτρον καὶ τὸ μέγιστον μῆκος αὐτῶν ἴσον μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ μήκους τῆς ὄψεως τῆς οἰκοδομῆς.

γβ) Ἀπαγορεύονται οἱ γωνιακοὶ ἐξῶσται.

γγ) Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις ἐξώστου ἐκ τοῦ ἔναντι ἐξώστου ὁρίζεται εἰς 3.00 μέτρα καὶ ἐκ τῆς ἔναντι οἰκοδομικῆς γραμμῆς εἰς 4.00 μέτρα.

Οἱ ἐξῶσται εἰς οἰκοδομὰς ἐχούσας πρόσωπον ἐπὶ ὁδῶν προοριζομένων διὰ συνεχῆ κυκλοφορίαν αὐτοκινήτων δέον νὰ ἀπέχουν 0,40 τοῦ μέτρου τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ κρασπέδου τοῦ πεζοδρομίου.

γδ) Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τοῦ ἐξώστου ἐκ τῶν ἔναντι αὐτῶν πλαγίων ἢ ὀπισθίων ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου ὁρίζεται εἰς 2.00 μέτρα καὶ ἀπὸ τὰ ἄκρα τῆς οἰκοδομῆς ἕνα (1) μέτρο τοὐλάχιστον.

γε) Τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ἐξώστου δέον νὰ ἀπέχη ἐκ τοῦ πεζοδρομίου ἢ τοῦ φυσικοῦ ἢ τεχνητῶς διαμορφουμένου ἐδάφους 3.00 μέτρα τοὐλάχιστον.

γστ) Τὰ κιγκλιδώματα τῶν ἐξωστῶν δέον νὰ εἶναι ξύλινα ἢ σιδερένια συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

4. Ἡ τελικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων τῶν κτιρίων δέον νὰ διαμορφοῦνται κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα, ὡς πρὸς τὰς ἀναλογίας πλήρων καὶ κενῶν, ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τῶν ὑλικῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν χρωματικὴν ἐπεξεργασίαν αὐτῶν ἡ ὁποία δέον νὰ πραγματοποιεῖται συμφώνως

μὲ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

Ἡ τελικὴ ἐπιφάνεια τῶν ὄψεων δύναται νὰ διαμορφοῦται διὰ ἐπιχρισμένης τοιχοποιΐας ἢ διὰ λιθοδομῆς εἰς τὸ ἰσόγειον τῶν κτιρίων.

Ἐπιτρέπονται τυχὸν προεξοχαὶ κυματίων διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν ὄψεων ἢ τοῦ γείσου τῆς στέγης.

5. Τὰ ἀνοίγματα θυρῶν καὶ παραθύρων δέον νὰ κατασκευάζωνται μὲ τονισμένον τὸν κατακόρυφον ἄξονα μὲ ἀναλογίας διαστάσεων πλάτους πρὸς ὕψος περίπου 1 : 2 ἕως 2,5 διὰ τὰς θύρας καὶ 1 : 1,50 διὰ τὰ παράθυρα.

Εἰς τοὺς φεγγίτας κατὰ κανόνα δέον νὰ τονίζεται ὁ ὁριζόντιος ἄξονας.

Αἱ προθῆκαι τῶν καταστημάτων δέον νὰ τονίζωνται μὲ κατακόρυφα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα διαιροῦν τὸ πλάτος εἰς ἐπὶ μέρους ἀνοίγματα μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας ἀναλογίας θυρῶν.

Ὁριζοντίως ὑποδιαιροῦνται εἰς τὸ ὕψος τῆς ποδιᾶς καὶ τοῦ ὑπέρθυρου. Δύναται νὰ ὑπάρχῃ φεγγίτης.

6. Τὰ κουφώματα δέον νὰ εἶναι ξύλινα ταμπλαδωτὰ ἢ περσιδωτὰ μετὰ ἢ ἄνευ καϊτίων.

Τὰ ὑαλοστάσια τῶν παραθύρων ὑποδιαιροῦνται μὲ καΐτια εἰς τετράγωνες περίπου διαιρέσεις.

Ἐπιτρέπονται σιδεριὲς ἀσφαλείας.

7. α) Διὰ τὸν χρωματισμὸν τῶν τοίχων τῶν κτιρίων δέον νὰ χρησιμοποιεῖται ὑδρόχρωμα ἢ πλαστικὸ ἢ ἕτερο κατάλληλο χρῶμα ἀνάλογο μὲ τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς τῶν τοίχων τῶν προσόψεων.

β) Διὰ τῶν χρωματισμὸν τῶν ὑπολοίπων στοιχείων τοῦ κτιρίου (κουφώματα, κιγκλιδώματα, διακοσμητικὰ στοιχεῖα, ὑδρορροὲς κ.λ.π.) δέον νὰ χρησιμοποιοῦνται λαδομπογιά, βερνίκια μὰτ ἢ ἕτερο κατάλληλο διὰ ἕκαστον συγκεκριμένον στοιχεῖον τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου.

γ) Διὰ τὸν χρωματισμὸν ἁπάντων τῶν στοιχείων τῶν ὄψεων τοῦ αὐτοῦ κτιρίου χρησιμοποιοῦνται αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ τὰ αὐτὰ χρώματα.

δ) Διὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς Χρωματικῆς συνθέσεως καὶ τὸν τρόπο τῆς χρωματικῆς ὀργανώσεως τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων (μέγεθος ἐπιφανειῶν χρωμάτων, παραθέσεις χρωμάτων, θέσεις χρωματικῶν ἐπιφανειῶν κ.λ.π.), ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

8. Εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἀφίεται πλάγιος ἀκάλυπτος χῶρος εἰς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ περιφράγματος εἰς τὴν πρόσοψιν ἐλαχίστου ὕψους 2,20 τοῦ μέτρου καὶ μεγίστου 2,60 τοῦ μέτρου. Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἡ περίφραξις τῶν οἰκοπέδων δέον νὰ κατασκευάζεται συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου, ὡς πρὸς τὸ ὕψος, τὴν μορφὴν καὶ τὸ ὑλικόν.

9. α) Διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀκαλύπτων χώρων τοῦ οἰκοπέδου ἐπιτρέπονται μόνον αἱ ἀναγκαῖαι ἐκσκαφαί.

β) Εἰς περίπτωσιν κεκλιμένου ἐδάφους ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ οἰκοπέδου μὲ ἀναπληρωματικοὺς τοίχους ἢ πρανῆ μεγίστου ὕψους 1,50 τοῦ μέτρου.

β) Ἐπιτρέπεται παρέκκλισις τοῦ ὡς ἄνω καθοριζομένου ὕψους κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου καὶ μόνον εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιβάλλεται ἀπολύτως διὰ λόγους τεχνικοὺς καὶ αἰσθητικοὺς καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ κατασκευὴ δύναται νὰ ἐνταχθῇ αἰσθητικῶς εἰς τὸ περιβάλλον τῆς περιοχῆς.

γ) Ἐπιτρέπεται μερικὴ πλακόστρωσις τῶν ἀκαλύπτων χώρων τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

10. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις ἀσφάλτου κατὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν πεζοδρομίων.

Ἀπαγορεύεται ἡ καταστροφὴ ὑφισταμένων λιθοστρώτων καὶ τῶν πλακοστρώτων εἰς τοὺς πεζοδρόμους καὶ τὰς πλατείας.

11. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις πετασμάτων (τεντῶν) εἰς οἱουσδήποτε χώρους πλὴν τῶν ἰσογείων χώρων παραμονῆς ἀτόμων τῶν κέντρων ἀναψυχῆς, ἑστιατορίων κ.λ.π. Ἡ μορφή, τὸ χρῶμα, τὸ ὑλικὸν κ.λ.π. τῶν πετασμάτων ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

12. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάρτησις καὶ ἡ ἐγκατάστασις φωτεινῶν ἢ μὴ διαφημίσεων. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγκατάστασις διαφημίσεων κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου, καθοριζομένης ὑπ' αὐτῆς συγχρόνως τῆς θέσεως, τῶν διαστάσεων, τῆς μορφῆς καὶ τοῦ περιεχομένου των, ὥστε νὰ μὴ ἐπηρεάζεται ὁ χαρακτήρας τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντός των.

13. Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις ἁπλῶν ἢ ἐγχρώμων ἐπιγραφῶν μεγίστου μήκους ὄχι μεγαλυτέρου ἀπὸ τὸ πλάτος τοῦ ἢ τῶν ἀνοιγμάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἀντιστοιχοῦν. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπονται διαφημιστικὰ ἢ ἐπιγραφαὶ ἀνηρτημέναι εἰς κάθετα σιδερένια στοιχεῖα εἰς τὴν πρόσοψιν ἢ τὴν γωνίαν τοῦ ἰσογείου τῆς οἰκοδομῆς κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

14. Ἐπιβάλλεται ἡ ἐγκατάστασις ἀνὰ μιᾶς ὁμαδικῆς κεραίας τηλεοράσεως ἀνὰ οἰκοδομικὸν τετράγωνον, εἰς θέσιν μὴ ἐμφανῆ ἐκ τῶν κοινοχρήστων χώρων τοῦ οἰκισμοῦ.

Ἡ θέσις τῆς κεραίας ὑπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

15. Ἕκαστον ἔργον ὑποδομῆς (ΔΕΗ - ΟΤΕ - ΟΔΘΘΥΘ κ.λ.π.) καὶ ἑκάστη ἐργασία ἀφορῶσα εἰς τὴν διαμόρφωσιν, τροποποίησιν ἢ ἀνάδειξιν κοινοχρήστων χώρων (ὁδῶν, πλατειῶν, χώρων σταθμεύσεως κ.λ.π.) δέον νὰ διαμορφοῦται κατὰ τρόπον προσαρμοζόμενον εἰς τὰ ἀνάλογα παραδοσιακὰ πρότυπα καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

16. Οἱ Ὀργανισμοὶ κοινῆς ὠφελείας δέον νὰ ἀναλαμβάνουν ἰδίαις δαπάναις τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἐγκαταστάσεών των ἐντὸς τοῦ οἰκισμοῦ καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

17. Ἡ ἀνέγερσις δημοσίων κτιρίων ἢ κτιρίων Ὀργανισμῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου κλπ. δέον νὰ πραγματοποιεῖται μετὰ ἀπὸ προέγκρισιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἐπὶ ὑποβαλλομένων προσχεδίων, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μορφολογικὴ προσαρμογή των εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ οἰκισμοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρεπόμεναι Χρήσεις

1. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τομέων Ι καὶ ΙΙ ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις κατοικιῶν, ξενώνων, κτιρίων κοινωνικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ κοινῆς ὠφελείας.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις :

α) Καταστημάτων λιανικοῦ ἐμπορίου ὡς κατωθι :

αα) Εἰς τὰ ἰσόγεια τῶν κτιρίων τοῦ τομέως ΙΙ καὶ εἰδικώτερον τῶν κειμένων, εἰς τμῆμα τῆς ὁδοῦ Μωρέας μεταξὺ τῶν ὁδῶν Στρατωνίου καὶ Ἀκροπόλεως καὶ εἰς τμῆμα τῆς ὁδοῦ Ἀκροπόλεως μεταξὺ τῶν ὁδῶν Μωρέους καὶ Ἰφικράτους.

αβ) Εἰς τὰ ἰσόγεια τῶν κτιρίων τοῦ τομέως Ι τῶν κειμένων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκροπόλεως ἀπὸ Τηρταίου ἕως Κάστορος.

αγ) Εἰς τὰ ἰσόγεια τῶν κτιρίων τῶν κειμένων κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου, Κλειοῦς, Δημ. Πολιορκητοῦ, ἀπὸ Ρακτιβὰν ἕως Φιλοπάππου.

β) Ἡ ἐγκατάστασις βιοτεχνικῶν καταστημάτων (κατεργασίας δέρματος, ἐπεξεργασίας γουναρικῶν, χαλκουργείων, χρυσοχοείων, ἀργυροχοείων, βιβλιοδετείων, καλλιτεχνικῶν τυπογραφείων κ.λ.π. καὶ ἐργαστηρίων λαϊκῆς τέχνης, ἁγιογραφίας, ξυλογλυπτικῆς, ὑφαντουργίας κ.λ.π.), κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν Ἀλ. Παπαδοπούλου, Δημ. Πολιορκητοῦ, Θεοφίλου, Ἀμφιτρίωνος, Ἀντιόχου, Ἀποστόλου Παύλου, Ἡροδότου, Τσαμαδοῦ καὶ Σαχτούρη.

γ) Ἡ ἐγκατάστασις ζαχαροπλαστείων, καφενείων, ἑστιατορίων καὶ αἰθουσῶν ἐκθέσεων, εἰς τὰς πλατείας Ἁγίας Αἰκατερίνης Τερψιθέας, Καλλιθέας καὶ κατὰ μῆκος τῶν ὁ-

δῶν Ἀλ. Παπαδοπούλου, Δημ. Πολιορκητοῦ, Θεοφίλου, Ἀμφιτρίωνος, Ἀντιόχου, Ἀποστόλου Παύλου, Ἡροδότου, Τσαμαδοῦ καὶ Σαχτούρη.

δ) Ἡ ἐγκατάστασις γραφείων τῶν δημοσίων Ὑπηρεσιῶν εἰς κτίρια κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Θεοφίλου.

3. Διὰ τὴν χωροθέτησιν τῶν εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 ἀναφερομένων χρήσεων εἰς ἑτέραν θέσιν ἐκ τῶν ὡς ἄνω περιγραφομένων ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐντὸς τῶν τομέων Ι καὶ ΙΙ πάσης ἄλλης χρήσεως ἀπαιτεῖται προέγκρισις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ὀχλουσῶν βιοτεχνιῶν κα' βιομηχανιῶν ἢ ἄλλων χρήσεων ὑψηλῆς ὀχλήσεως ἀπὸ ἀπόψεως μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος.

Ἄρθρον 5.

Παρεκκλίσεις

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀποκατάστασιν παλαιῶν κτιρίων ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου, χορηγεῖται ἄδεια οἰκοδομῆς ἔστω καὶ ἐὰν αἱ αἰτούμεναι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τὸ μέγιστον ὕψος, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρόφων καὶ τὸν συντελεστὴν δομήσεως.

2. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἐρειπωμένων κτισμάτων, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναστήλωσίς των ἔστω καὶ ἂν αἱ ἀπαιτούμεναι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἡ ἀναστήλωσις ἐπιτρέπεται κατόπιν τεκμηριωμένης ἐρεύνης ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀποδεικνύεται ἡ ἀκριβὴς ἀρχικὴ μορφὴ τοῦ κτίσματος.

Ἄρθρον 6.

Γενικαὶ Διατάξεις

1. Διὰ τὴν κατεδάφισιν παλαιῶν κτισμάτων ἢ τὴν ἀφαίρεσιν στοιχείων ἐξ αὐτῶν λειτουργικῶν ἢ διακοσμητικῶν, καθὼς καὶ διὰ τὴν καθαίρεσιν στοιχείων ἐξοπλισμοῦ ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων χώρων (μάνδρα, λιθόστρωτα, κρῆναι, φρεάτια κ.λ.π.) ἀπαιτεῖται ἄδεια. Ἡ σχετικὴ ἄδεια κατεδαφίσεως ἢ καθαιρέσεως παρέχεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι τὸ πρὸς κατεδάφισιν ἢ καθαίρεσιν στοιχεῖον δὲν ἀποτελεῖ ἀξιόλογον ἢ χαρακτηριστικὸν (πρότυπον) δεῖγμα διὰ τὸν οἰκισμόν.

2. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας ἀνεγέρσεως, νέας οἰκοδομῆς, ἐπισκευῆς, ἀποκαταστάσεως, προσθήκης ἢ κατασκευῆς ἔργων ἢ ἐργασιῶν καθαιρέσεως, ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

3. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων στοιχείων, ἡ σύνθεσίς των, ἡ ἔκφρασις τῶν παραδοσιακῶν προτύπων καὶ ἡ συνέπεια εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν σύνθεσιν (σχέσις κατόψεως πρὸς ὄψεις κ.λ.π.), καθὼς καὶ αἱ διαστάσεις καὶ ἀναλογίαι τῶν στοιχείων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀναφέρονται ἢ δὲν ἐπιβάλλονται ρητῶς, διὰ τοῦ παρόντος ὑπόκεινται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις καὶ ἀπαγορεύσεις προκειμένου νὰ ἐνταχθῇ τὸ κτίριον εἰς τὸ ἄμεσον περιβάλλον του.

4. Ἀπαιτεῖται ὑποχρεωτικῶς προέγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε. προκειμένου διὰ τὰς περιπτώσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰς παραγράφους 2 (ἐδαφ. β), 6 (ἐδάφιο α) καὶ 7 (ἐδάφια α καὶ β καὶ γ) τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τὰς παραγράφους 2 (ἐδαφ. στ) 3 (περίπτωσις αζ τοῦ ἐδαφίου α) 7 (ἐδάφιον δ) τοῦ ἄρθρου 3, τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4, καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἡ αἴτησις προεγκρίσεως εἰς τὰς λοιπὰς ἀναφερομένας περιπτώσεις τοῦ διατάγματος εἶναι προαιρετική.

5. Εἰς περίπτωσιν αἰτήσεως ἀδείας ἐπισκευῆς ἢ προσθήκης, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ἐλέγχεται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἡ ἐφαρμογὴ τῶν σχεδίων τῆς ἀδείας τῆς ὑφισταμένης οἰκοδομῆς, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου τῆς ἀδείας προκύπτει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ παραδοσιακοῦ κτίσματος.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐφαρμογῆς τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων ἡ Ε.Ε.Α.Ε. ἐπιφέρει τροποποιήσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπάρχοντος κτιρίου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μετὰ τὴν πιστοποίησιν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὁποίων ἐκδίδεται ἡ αἰτουμένη ἄδεια.

6. Ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε.27067/1/11.11. 1978 (ΦΕΚ 585Δ) ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ τῆς διαδικασίας καὶ τοῦ τρόπου ἐκδόσεως οἰκοδομικῶν ἀδειῶν καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν» τελικὴ θεώρησις τῆς ἀδείας, ἀπαραίτητος διὰ τὴν σύνδεσιν τοῦ κτιρίου μετὰ τοῦ δικτύου τῆς ΔΕΗ παρέχεται μετὰ τὴν ὑποβολὴν δύο τοὐλάχιστον φωτογραφιῶν τοῦ κτιρίου καὶ τῆς βεβαιώσεως τῆς ἁρμοδίας πολεοδομικῆς Ὑπηρεσίας περὶ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐγκεκριμένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου σχεδίων τῆς μελέτης.

Ἡ ὡς ἄνω θεώρησις παρέχεται διὰ τὰς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδοθείσας ἀδείας ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς εὑρισκομένης κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀνεγέρσεως καὶ ἀφορῶσα εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῆς ἀδείας.

7. Ἄδειαι ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μὴ ἐφαρμοσθεῖσαι εἰσέτι ἢ τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι οἰκοδομῆς εὑρίσκονται εἰς τὸ στάδιον κατασκευῆς τοῦ σκελετοῦ, δέον ὅπως ἀναθεωρηθοῦν ὑποκείμεναι εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου, ὡς πρὸς τὰς διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὴν μορφὴν τοῦ κτιρίου, ἰσχύουσαι ὡς ἔχουν ὡς πρὸς τὸν συντελεστὴν δομήσεως, ἐφ' ὅσον ἦτο μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν καθοριζόμενον διὰ τοῦ παρόντος Δ/τος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΝΩ

ΟΡΟΙ ΔΟΜΗΣΕΩΣ

	[illegible]	[illegible]	Βάθος	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	ὕψος
Τομεύς Ι [illegible]	10μ.	15μ.	200τμ	70%	140-160 [illegible]	2-3 [illegible]	7-10 [illegible]	
Τομεύς ΙΙ [illegible]	10μ.	9μ.	200τμ	70%	210-240 [illegible]	3-4 [illegible]	10-13,4 [illegible]	

[illegible]

[illegible]

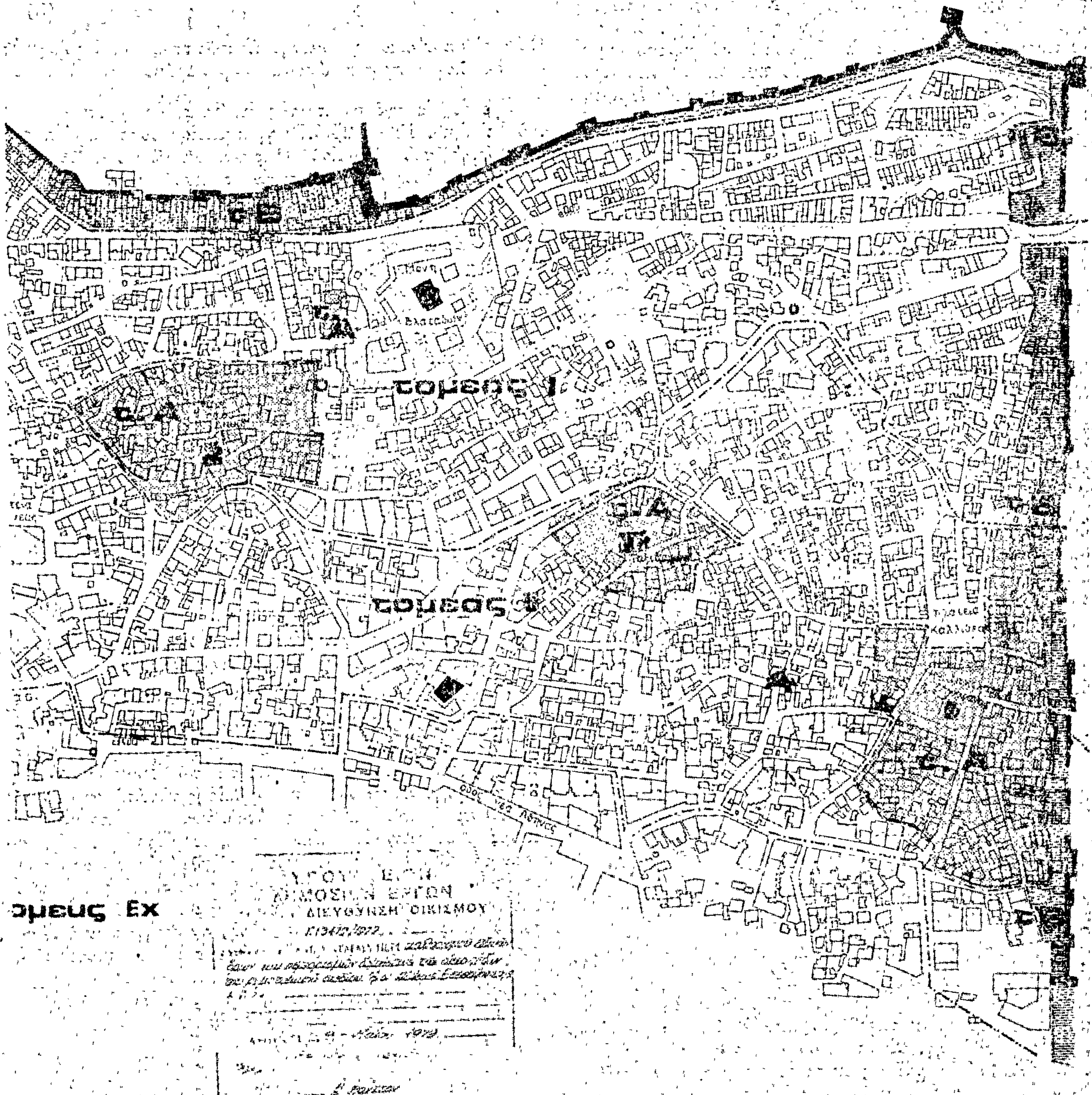
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ὁρίζεται εἰς 7,00μ.

ΠΟΛΙΣ κλ. 1:2000

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(2)

Περὶ εἰδοποιήσεως γενομένης ἀποζημιώσεως παρακαταθέσεως λόγῳ ρυμοτομίας στὴν Δράμα.

Φέρεται εἰς γνῶσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15669/25.5.79 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν & Δανείων (Γραφεῖον Δράμας) κατατεθέντος παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Δράμας Γρηγ. Συμεωνίδου συνταχθείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 7382/25.5.79 πράξεως καταθέσεως αὐτοῦ, κατετέθη ὑπὸ τῶν Συμεῶνος Χρυσομαλλίδη καὶ Στεφάνου Χρυσομαλλίδη τὸ ποσὸν τῶν 240.350 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Νικολάου Χούρου κατοίκου Δράμας, ὡς εἰκαζομένου ἰδιοκτήτου τῆς ἰδιοκτησίας τῆς φερομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 15/1976 πρᾶξιν τακτοποιήσεως καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν σχεδιάγραμμα ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν 7, ὡς ἀποζημίωσις διὰ ρυμοτομουμένην ἔκτασιν 43,70 τετρ. μέτρων ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 425/1977 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Δράμας.

Ἐν Δράμᾳ τῇ 25 Μαΐου 1979

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΔΗΜΟΥ

(Ἀρ. Τρ. Δημ. Ταμ. Δράμας 39352/25.5.79).

(3)

Περὶ εἰδοποιήσεως γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ρυμοτομήσεως στὴν Δράμα.

Φέρεται εἰς γνῶσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15668/25.5.79 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων (Γραφεῖον Δράμας) κατατεθέντος παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Δράμας Γρηγ. Συμεωνίδου συνταχθείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 7379/25.5.79 πράξεως καταθέσεως αὐτοῦ, κατετέθη ὑπὸ τῶν Συμεῶνος Χρυσομαλλίδη καὶ Στεφάνου Χρυσομαλλίδη τὸ ποσὸν τῶν 1.540 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Γεωργίου Ἀμπατζῆ κατοίκου Θεσ/νίκης, ὡς εἰκαζομένου ἰδιοκτήτου τῆς ἰδιοκτησίας τῆς φερομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 15/1976 πρᾶξιν τακτοποιήσεως καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν σχεδιάγραμμα ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν 6, ὡς ἀποζημίωσις διὰ ρυμοτομουμένην ἔκτασιν 0,28 τετρ. μέτρων ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 425/1977 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Δράμας.

Ἐν Δράμᾳ τῇ 25 Μαΐου 1979

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΔΗΜΟΥ

(Ἀριθ. Τριπλ. Δημ. Ταμείου Δράμας 39354/25.5.79).

(4)

Περὶ εἰδοποιήσεως γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ προσκυρώσεως στὴν Δράμα.

Φέρεται εἰς γνῶσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15667/25.5.79 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων (Γραφεῖον Δράμας) κατατεθέντος παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Δράμας Γρηγ. Συμεωνίδου συνταχθείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 7381/25.5.79 πράξεως καταθέσεως αὐτοῦ, κατετέθη ὑπὸ τῶν Συμεῶνος Χρυσομαλλίδη καὶ Στεφάνου Χρυσομαλλίδη τὸ ποσὸν τῶν 15.400 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Παναγιώτη Μπουκουτσοῦ κατοίκου Δράμας, ὡς εἰκαζομένου ἰδιοκτήτου τῆς ἰδιοκτησίας τῆς φερομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 15/1976 πρᾶξιν τακτοποιήσεως καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν σχεδιάγραμμα ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν 12, ὡς ἀποζημίωσις διὰ προσκυρουμένην εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν καταθετῶν ἔκτασιν 2,80 τετρ. μέτρων ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 425/1977 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Δράμας.

Ἐν Δράμᾳ τῇ 25 Μαΐου 1979

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΔΗΜΟΥ

(Ἀριθ. Τριπλ. Δημ. Ταμείου Δράμας 39351/25.5.1979).

(5)

Περὶ εἰδοποιήσεως γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ προσκυρώσεως στὴν Δράμα.

Φέρεται εἰς γνῶσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15666/25.5.79 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων (Γραφεῖον Δράμας) κατατεθέντος παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Δράμας Γρηγ. Συμεωνίδου συνταχθείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 7380/25.5.79 πράξεως καταθέσεως αὐτοῦ, κατετέθη ὑπὸ τῶν Συμεῶνος Χρυσομαλλίδη καὶ Στεφάνου Χρυσομαλλίδη τὸ ποσὸν τῶν 5610 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Κων/νου Καλλία κατοίκου Δράμας, ὡς εἰκαζομένου ἰδιοκτήτου τῆς ἰδιοκτησίας τῆς φερομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ.15/1976 πρᾶξιν τακτοποιήσεως καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν σχεδιάγραμμα ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν 15α, ὡς ἀποζημίωσις διὰ προσκυρουμένην ἔκτασιν 1,02 τετρ. μέτρων εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν καταθετῶν ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ὑπ' 425/1977 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Δράμας.

Ἐν Δράμᾳ τῇ 25 Μαΐου 1979

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΔΗΜΟΥ

(Ἀριθ. Τριπλ. Δημ. Ταμείου Δράμας 39355/25.5.79).

(6)

Περὶ εἰδοποιήσεως γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ προσκυρώσεως στὴν Δράμα

Φέρεται εἰς γνῶσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15665/25.5.79 γραμματίου συστάσεως Παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων (Γραφεῖον Δράμας) κατατεθέντος παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Δράμας Γρηγ. Συμεωνίδου συνταχθείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 7378/25.5.79 πράξεως καταθέσεως αὐτοῦ, κατετέθη ὑπὸ τῶν Συμεῶνος Χρυσομαλλίδη καὶ Στεφάνου Χρυσομαλλίδη τὸ ποσὸν τῶν 3960 δραχμῶν ὑπὲρ τῆς Ἐλισσάβετ Καρυπίδου, κατοίκου Δράμας, ὡς εἰκαζομένης ἰδιοκτητρίας τῆς ἰδιοκτησίας τῆς φερομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 15/76 πρᾶξιν τακτοποιήσεως καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν σχεδιάγραμμα ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθ. 3α, ὡς ἀποζημιώσεως διὰ προσκυρουμένην εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν καταθετῶν ἔκτασιν 0,72 τετρ. μέτρων, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 425/79 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Δράμας.

Ἐν Δράμᾳ τῇ 25 Μαΐου 1979

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΔΗΜΟΥ

(Ἀριθ. τριπλ. Δημ. Ταμείου Δράμας 39353/25.5.79)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ